

VÁROSUNK

GYOMAENDRŐD

A keresztény nemzeti gondolat hírnöke

III. évfolyam 4. szám

1996. április

Magyar kálvária '96

I. Pilátusok langy ítéletére
•áment sugdos örökkön a sátán,
pedig a „vétek”, minden ember bűne,
csak júdásfolt Údvösség Királyán.
Vétke, mert a jobbulást akarja,
a megváltott igazulva tisztát,
s báb Poncius balek kezét mossa,
orra alá gügyörészve: Viszlát!
S a kosorrú „éceszgéberek”
kisüندörögnek. Övék a világ!
Pribékeik gúzsba kötik,
porig alázzák az Ember Fiát!

Éljük e sorsot, testvérem, magyar,
ezerszáz évünk hasonlót takar!

II. Nehéz a kereszt, kegyes Krisztusunk,
•a Hegyi-beszéd kajafás-ára,
összeröhögnek a heródesek,
kiken a pap-rang csupán csak álca.
Kenyér a köért? Vért a vérért!
Jutalmad a töviskorona,
és a kereszt. S cipeli gyötörten
Golgotára az Ember Fia...

Ha magyar vagy szót értesz talán,
néked is jut hely a Golgotán!

III. Összeroskad? Fegyveres kíséret
•mire való: Húzz neki oda!
Világmegváltás? Veszélyben a tőke,
pénzváltók réme az Ember Fia.
Meggyötört szívvel áldunk és imádunk
magyar sorsunk hatodosai,
tudjuk, kegyelmed nélkül nem lehet
e rongy világot jobbá váltani!

IV. Szűz Anyádnak könnye csordul érted,
•s édesanyánk szeretett Hazánk,
s lásd bajában szenvedő Krisztusunk,
s glóriádból tévedjen reánk
parányi fény, jobb holnap reménye:
Megváltás vagy Krisztusunk, s a Béke!

V. Imádunk Téged Krisztusunk, és áldunk,
•benned rejlik a megmaradásunk,
Simon segélte simonunk Te vagy,
míg az uralgó, fosztó szolgahad
halálra szán, hogy a pusztá föld
jussa legyen, mit sáskával betölt.
Nem lehet más, sem cél, sem eszme-képlet:
Hinni benned és követni Téged.

VI. Veronika a kendőjét nyújtja
•törölni a véres-verejtéket,
züllöttségét lengetve a csorda
kigúnyolja ezt az emberséget.
Tanulhatunk megbocsájtani,
eltűrve a megvetnivalót.
Tőled esdünk lelkierőt hozzá,
és kitartást. Kivárni a jót!
A magyarnak és tisztos nemzeteknek
kik nem vígadnak, míg a másik szenved!

VII. Iszonyú kép, sokadszorra is,
•újra meg újra megkönnyeztető:
Második esés a kereszt alatt
bűneinkért. Szív-szenvedtető,
Kelenföldön stációd alatt
ott nyugszanak fiam hamvai...
Ó, kegyelmes, földrehullt Krisztusom,
Nyújts boldog feltámadást neki!

VIII. Félholtan is kéznél a vigasz:
•Ne érettem sírjatok, asszonyok,
Jeruzsálem ifjú nemzedéke
inkább tenmagatokért sírjatok.
Mert a holnapot kiérdemelni
mellet verve is csak úgy lehet,
ha nem gyilkolsz meg lengén önmagadban
emberlétre fogant gyermeket!

IX. Harmadszor is arcával a földre
•omlik a mi Megváltó Urunk,
míg az olcsó öröm-keresésben
gyarlóságaink után futunk,
ereje lankad, nyelve ínyéhez
tehetetlen keservben tapad,
mégis Ő az Örök Győzelem,
keresztje alatt, a porban alant!
Ruháitól fosztott Jézusunk

X. imából szabunk köntöst reád,
•míg a miénkre is sorsot vetnének,
hét felé tépve árva-szép Hazánk.
Szomjúhozónak inni ecet ha jár,
kolduskalap a templomok előtt,
mégis Tokaj-bor, ha hit elegyíti:
Isten nem hágy el soha szenvedőt!

XI. Áll a Szent Kereszt, rajta Holnapunk,
•általa váltódik meg a rossz világ.
Lándzsa döfi. Mélyüljünk magunkba,
s a jobb-latok legyünk legalább...
Mellem verve látom, hogy ki voltam,
hányszor könnyű, életem során:
Kegyes Jézus emlékezz meg rólam
Atyád előtt, éltem alkonyán...

XII. Letűnt a nap: Elvégeztetett!

Bételjesedett a kínhalál.
Újraélve tisztuljunk a büntől,
jóváltából üdv kegyelem vár.
Járuljunk hát tiszta alázattal
keresztjéhez, árva magyarok,
s reménykedve, mint aki sokkalta
többet kapott, mint mennyit adott!

XIII. Ott fekszik jó-anyja ölében,
•Tiszteltetéssel Fájdalmas Anya,
magyar szájon áldott Boldogasszony,
s kínhalálos győzelem e ma.
Talán érzi, és a hú tanítvány
sírva nézi szörnyű sebeit...
Ki lehet-é bírni a halált
emberül, ha hiányzik a hit?!

XIV. S az Ember Fiát sírjába teszik,
•és feltámad a harmadik napon...
Embertestvér találkozhat véle
keresztútján: ott az irgalom!
S esett magyarság újul meg a hitben,
bár a szegénység ordas foga rág:
Feltámadt Krisztus, és igaz hitében
számodra is lesz feltámadás!

Tímár Máté